

Date: Fri, 20 Jan 2012 14:30:55 -0500
From: John Krnich <krnich@comcast.net>

Subject: Malo vjetra

Petrovi vjetrovi

1972.

*Bila je to sedamdeset i druga.
Mi pioniri, sve drug uz druga!
Priredba školska u čast Prvog maja,
recital traje, nema mu kraja!*

*Velike rime o legendi, mitu,
o NOB-u i drugu Titu.
Na bini parola svih proletera,
u publici hrpa funkcionera:
jebemti, kakva atmosfera!
Drugarica Zebić znak nam je dala
da krene Internacionala.
Odjednom se prolomi nezgodan zvuk,
a u dvorani nastane muk:
to Petar pustio je vjetar!*

*Zvali u školu mamu i tatu,
držali slovo o prošlom ratu.
Došao lično i drug sekretar:
Zar Titov pionir da pusti vjetar?*

*I to u takvom svečanom času?
To duboko vrijeđa radničku klasu!
Pozvali tajnu državnu službu
da otkrije terorističku družbu!*

A Petar?

*Tek dječak siromašan i plah.
Već tri dana doma jede grah,
pa mu je bilo malo zlo,
pa mu je samo malo pobjeglo!*

1982.

*Bila je to osamdeset i druga,
Niš, JNA i opet drug uz druga!
Bratstvo-jedinstvo u istoj četi,
Petokraka zvijezda simbol nam sveti!
Ma, još se ježim kad se sjetim!
"Hej, Slaveni", zastava vijori,
a, Petar se opet s probavom bori.
U stavu "mirno", nitko da mrdne,
a Petar opet, da prostite, prdne!
E, ljudi moji, frke grdne!
Prijavio Janez "hrvaškog hudiča"
I onda opet počinje priča:
O bratstvu-jedinstvu što ima "vrednost",
držao govor drug za bezbednost,
o Petrovom djedu, koji se krio,*

u prošlom ratu domobran bio!

*Jer dobro sve znaju i prate oni:
On pripada, kažu, "petoj koloni"!*

A Petar?

*Momak ni izdajnik, ni hulja.
Samo se prejeo, bre, vojničkog pasulja,
pa mu je bilo malo zlo,
pa mu je samo malo pobjeglo!*

2002.

*Bila je to dvije tisuće druga.
Sve sama gospoda, ni traga od druga!
Za LIJEPU NAŠU mnogi su pali,
sad se vrte u grobu, ej kad bi znali
kako su neki poslije krali!
Sreo sam Peru potpuno sijedog,
pogleda prazna i lica blijedog.
Sjeti se često Bljeska, Oluje,
kad popije koju, državu psuje.
Jebi ga, stari, što je - tu je!
Dali mu otkaz u poduzeću,
sad radi na crno i kopa po smeću.*

*Za život sve manje on ima volje,
sumnja da ikad bit će mu bolje.
Sve oko njega jad je i tuga.
Utjeha njemu samo je cuga.
Suze mu krenu ko' kapi kiše
za ženu i sina i ne zna više.
I Petar živi uz penziju, bijednu,
uz grah u pučkoj, tri dana u tjednu.
U životu mu nije baš sve jasno,
pa mahne rukom i pusti vjetar glasno.*

2022.

*Bila je to dvije tisuće dva'estdruga.
Nad sve nas se nadvila tuga.
Snijeg se zimski lagano topi,
a mi tužni dugo već u voljenoj Europi.
Nema nam više Petra
ni njegovog smrdljivog vjetra.
Možemo ić' uzdignuta nosa,
al', nažalost, bez ponosa.
Bilo nam je još dobro
kad je Petar, naš pobro
puštao vjetar i kad smo se nadali
da budu dobri vjetri prevladali!?*